

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 13	1. JULI 1933	82. AARGANG

HISTORIEN OG VISDOMSORDET.

Af Ældste *John A. Widtsoe,* af de Tolvs Raad.

Totalafholdenhed, Afholdenhed fra alle alkoholiske Drikke, var en Bevægelse, der saa Dagens Lys i Byen Preston i England den 1. September 1832. Afholdsloftet, der der blev givet og underskrevet af syv Mænd, var Begyndelsen til offentlig organiseret Opposition mod Kong Alkohols Regimente. Den Fremgang, der har fulgt den nu 100 Aar gamle Bevægelse, er blevet fejret vidt og bredt. Medens Kampen mod Alkohol har modt heftig og haardnakket Modstand, overgaar det vundne dog langt Tabene. Verden er bedre og behageligere gennem de Slag, der er blevet stridt mod Drukkenskab saavel som mod Maadeholdenhed. Det er interessant at lægge Mærke til, at Bevægelsen havde sin Oprindelse i den gamle »Hanekampplads« i Preston, hvor de Sidste Dages Hellige 5 Aar senere afholdt deres forste Moder i Europa. Det er endnu mere interessant at tænke paa, at den organiserede Afholdsbevægelse blev til akkurat 6 Maaneder for Profeten Joseph Smith modtog den guddommelige Aabenbaring, der er kendt som Visdomsordet, som særlig fordømmer Brugen af alkoholiske Drikke. Det er i hoj Grad interessant at huske paa, at hvert Princip, der er fremsat i Visdomsordet i 1833, er blevet bekræftet af det sidste Aarhundredes fremadskridende Videnskab.

Der har været Sundhedsbevægelser i Massevis gennem de Aarhundreder, der gik forud for Visdomsordet. Drukkenskab var blevet fordømt Tusinder af Aar før den Tid. »Vin er en Spotter, stærke Drikke gør rasende, og hvemsomhelst, der bedrages deraf, er ikke klog,« siger det gamle Ordsprog. Man har ofte diskuteret, hvorledes man kunde bevare sit Helbred ved at spise og drikke rigtigt. Den mosaiske Lovbog, der blev givet for over tre Tusind Aar siden, er fyldt med detaillerede Instruktioner om, hvilke Fødemidler man skulde spise eller ikke spise. Daniel og hans Venner klarede sig godt med Frugter og Vand. Efter at Bogtrykkerkunsten var opfundet, skrev talrige Personer, af hvilke nogle nu højligen lovprises, Bøger, der gav gode Raad med Hensyn til den rette Kost og den rette Livsførelse, hvorved man kunde opnaa godt Helbred og Forlængelse af Livet. Brugen af Tobak blev meget kraftig bekæmpet i Begyndelsen, ja et Lovforbud derimod var endog paa Trapperne; ligeledes blev The og Kaffe af mange anset for at være skadelige for Legemet. Visdomsordet var ikke den første Sundhedsbevægelse, der særlig forklarede om passende og upassende Fødemidler. Det var meget mere end det.

For det første gjorde Visdomsordet Helbred og Sundhed til et Kirkeanliggende under guddommeligt Mandat. Herren ønsker Sundhed og ikke Sygdom for sine Børn paa Jorden; og Herren er ikke Aarsag til Sygdom; for Helbred og Sundhed er for en stor Del indenfor alle Menneskers Rækkevidde ved at adlyde visse simple Love. Under en saadan Lærdom blev det menneskelige Legeme — Tabernaklet for en udødelig Aand — paa en Gang iklædt en ny Værdighed, en større Hellighed. Fortidens falske Ideer, at legemlige Smerter var hellige, og at Menneskets fysiske Plager kom fra Herren, blev fældet blandt en formørket Tidsalders andre falske Opfattelser. Det var et bemærkelsesværdigt Bidrag til den menneskelige Tanke, at Sundhed havde en Plads i Religion.

For det andet: Visdomsordet erklærede i Herrens Navn, at Alkohol, Tobak og »hede Drikke« ikke skulde bruges; at Kød skulde bruges med Maade, og at Korn, Grøntsager og Frugter skulde bruges rigeligt. Aabenbaringen var ikke baseret paa nogen Mands Mening, den kom fra Sandhedens Herre og ikke underkastet nogen Modifikation. Dette var saa meget mere bemærkelsesværdigt, eftersom den offentlige og faglige Mening paa den Tid var uenige med Hensyn til de Lærdomme, der fremhæves i Visdomsordet. Medens alle ordentlige Mennesker foragtede Drukkenskab, var Størstedelen, som indbefattede de fleste Læger, tilbøjelige til at tro, at den maadeholdne Brug af alkoholiske Drikke ikke var skadelig, maaske endog gavnlig. Medens de fleste Mennesker indrømmede

Tobaksvanens Smudsighed, især det at tygge Tobak, var der dog ikke nogen særlig Forstaaelse af, at Tobak var skadelig for Legemet. Engang imellem advarede nogle Grupper sammen med nogle faa Læger mod Brugen af Kaffe og The, men det overvældende Flertal følte, at den maadeholdne Brug af disse Drikke var gavnlig for Legemet. Gennem Aarhundreder havde tænkende Mennesker raadet til at bruge Frugt og Grøntsager, men Kød var stadig det vigtigste Fødemiddel. Korn havde naturligvis i Form af Brød eller Grød i mangfoldige Aar været »Hovednæringsmiddel«. I 1833 var der ikke nogen sikre Iagttagelser, ingen »videnskabelige« Opdagelser eller Opfindelser til at slaa enhver fremstillet Ernæringsbog til Jorden. I Virkeligheden var Videnskaben som et Hele paa Begyndelsesstadiet, og Ernæringsvidenskaben var endnu ikke blevet til. Naar man tager Meningsforskellen i Betragtning, var det derfor det største Under, at Profeten Joseph Smith skulde tale med Herrens ufejlbarlige Røst og erklære med Bestemthed, at dette ikke var godt for det menneskelige Legeme.

For det tredie er Visdomsordet paa vidunderlig Maade blevet bekræftet af Videnskaben. Det videnskabelige Studium af Fysiologi tog ikke rigtig sin Begyndelse, førend efter Profetens Død. Ernæringseksperimenter af sand videnskabelig Karakter blev ikke foretaget førend to Aartier efter, at Visdomsordet var givet. Moderne Ernæring er knap en Generation gammel. Aarsagerne til Ernæringsvirkningerne blev kun opdaget langsomt. Alkoholens Sammensætning og almindelige Virkning var velkendte i 1833, men Kundskaben om dens skadelige Natur for det menneskelige Legeme tilegnedes kun lidt efter lidt. Ikke destomindre, skønt dette Bevis i overvældende Grad er imod Alkohol som en Drik, er der saavel Læger som Lægmænd, der føler og lærer, at den Opmuntring, der faas ved at tage et Glas engang imellem, opvejer den Skade, som tilføjes Legemet. Det virkende Substans Nikotin i Tobak, Koffein i The og Kaffe blev isoleret kun nogle faa Aar før Visdomsordet blev givet, Nikotin i 1828, Koffein i Kaffe i 1821, i The i 1827. Disse Stoffers sande fysiologiske Virkninger blev bestemt mange Aar senere; og skønt de viser, at den Skade, der forvoldes, er et Resultat af Brugen af Tobak, The og Kaffe og lignende Stoffer, bruges disse Stoffer dog af Størstedelen af Læger og Lægmænd, der lægger megen Vægt paa Mad. Kun i de allersidste Aar er Grundene til Frugters, Grøntsagers og Korns heldige fysiologiske Virkninger blevet bestemt. Kraften af det mineralske og vitaminske Indhold af Jordens Produkter, det vil sige Frugter og Grøntsager, til at regulere Helbredet er en af

Videnskabens allerseneste Erhvervelser. Videnskabens Bekræftelse af Visdomsordets Principper, givet i 1833 som Herrens Ord, er et stærkt Vidnesbyrd om, at dette Sundhedssystem blev givet paa guddommelig Vis.

For det fjerde giver Visdomsordet bestemte Løfter til dem, der adlyder det. »De skal modtage Lægedom for deres Navle og Vædske for deres Ben.« »De skal løbe og ikke blive trætte, og gaa og ikke blive matte.« »De skal finde Visdommens og Kundskabens Skatte.« »Dødens Engel skal gaa dem forbi.« Det vil sige, at de, der overholder Visdomsordet, vil være raske paa Sjæl og Legeme, og de skal have Modstandskraft mod Jordens Plager. De Sidste Dages Helliges Statistiker angaaende Sundhed og Uddannelse, der hyppigt offentliggøres, og som i Almindelighed er langt foran civiliserede Folks, er fuldt Bevis for Opfyldelsen af disse Løfter. Skønt de Sidste Dages Hellige kun ufuldkomment har adlydt Visdomsordet, er Resultaterne dog forbavsende for Verden.

De fire Punkter, der er omtalt ovenfor, adskiller Visdomsordet fra alle andre Sundhedsbevægelser af nyere historisk Dato. Joseph Smith laante ikke Ideerne i Visdomsordet fra samtidige eller tidligere Bevægelser; de kom fra det høje. De Sidste Dages Hellige kan meget vel benytte Herrens Sundhedssystem, Visdomsordet, som et mægtigt Bevis paa Profeten Joseph Smiths guddommelige Inspiration.

DEN DANSKE MISSION.

AFLØSNING.

Ældste William O. Pedersen, der har virket i den Danske Mission ca. 18 Maaneder, er blevet hæderligt afløst fra sin Mission. Ældste Pedersen blev kaldet paa Mission fra Aalborg Gren, hvoraf han stadig er Medlem. Han var kun 17 Aar, da han først kom ud i Missionsmarken; i den Tid, han har virket som Missionær, har han udført et godt og udmærket Arbejde; fra Begyndelsen af sin Mission har han altid været fyldt med Evangeliets Aand, altid villig og rede til at gøre det, som hans præsiderende Brødre forlangte af ham.

Vi ønsker at sende en Tak til Br. Pedersens Moder og Familie, som har gjort alt, hvad der stod i deres Magt, for at holde ham paa Mission. Ligeledes en Tak til de Søskende i Aalborg Gren, der har understøttet ham i Missionsmarken.

Vi ønsker at takke Broder Pedersen for det ypperlige Arbejde, han har udført, og for hans Venskab, og vi beder, at Herren vil skænke ham sine rigeste Velsignelser i Fremtiden.

FORFLYTTELSER.

Ældste Henry J. Jensen er blevet forflyttet fra Odense Distrikt til Aarhus Distrikt.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

KRISTI HIMMELFARTSDAG I SILKEBORG OG OMEGN.

Torsdag den 25. Maj 1933 havde Aarhus Kor og Missionærer og Søskende fra Aarhus, Esbjerg, Randers, Herning og Silkeborg sat hinanden Stævne i Silkeborg for i Fællesskab at tilbringe Dagen paa Himmelbjerget og afholde en stor Koncert i Silkeborg om Aftenen. Omkring Kl. 11 begav alle Deltagerne sig paa Vej til Himmelbjerget, hvor de samledes ved Middagstid.

Eftermiddagen blev tilbragt paa den behageligste Maade, og ved Femtiden gik Turen atter til Silkeborg. Koncerten blev afholdt i en lejet Sal i Byen, og der var ikke mindre end 116 til Stede. Koret, som var under Ledelse af Ældste Paul W. Jespersen, sang mange smukke Sange, som ved Siden af de forskellige instrumentale Numre høstede velfortjent Bifald. Ældste Arthur V. Haun fra Aarhus holdt en kort Tale, hvori han gav en lille Oversigt over de Sidste Dages Helliges Lærdomme. Silkeborg Socialdemokrat omtalte den følgende Dag Koncerten paa en meget fordelagtig Maade.

Vi ønsker at takke hver enkelt, som har givet deres Bidrag til, at denne Dag blev saa vellykket, som den blev. Vi er sikre paa, at denne Dag vil blive uforglemmelig i Silkeborg Grens Historie. *W. Ø. P.*

FRA AALBORG GRENS SØNDAGSSKOLE.

Juniorklassen fra Aalborg Grens Søndagsskole afholdt en Udflugt Kristi Himmelfartsdag, som blev meget vellykket, ikke mindst paa Grund af det originale Arrangement. Udflugten formede sig nemlig som en spændende Skattejagt.

Deltagerne mødtes ved Kirken Kl. 2, hvor Klassens Lærer, Distriktspræsident Phil M. Andersen, gav Forklaringer angaaende Skattejagten. Man gik derefter op paa Bejsebakken, hvor der blev gjort Holdt i Stolpedalen. Her blev Deltagerne delt i to Hold, og hvert Hold fik et Kort udleveret, hvor der var en Fortegnelse over »Skatten«, hvorefter den spændende »Jagt« begyndte. Kortet og de forskellige Sedler, man fandt, berettede om, hvilken farlig Ekspedition man havde begivet sig ud paa, og Fundet af »Sørøverens Skjorte« oppe i et Træ, de »tre smaa Sten« og Dødningehoveder paa Sedlerne gjorde det hele mere spændende. Endelig naaede man Stedet, hvor

Skatten var nedgravet, og Deltagerne begyndte at grave en halv Snes forskellige Steder af bare Iver; men det varede ikke længe, for en rask Mand fandt det rigtige Sted, og inden ret længe stødte han paa noget haardt, som viste sig at være en stor, rund Daase, som indeholdt Æbler, Appelsiner og Bolscher.

Alle satte sig derefter i Kreds med Daasen i Midten, og alt Indholdet forsvandt som Dug for Solen. Bagefter var der forskellige interessante Lege, indtil man ved Aftenstid drog hjem, glade og tilfredse over den vellykkede Udflugt. *R. S.*

DØDSFALD I AALBORG DISTRIKT.

Søster Inger Marie Carlsen har modtaget Livets sidste Kald. Hun er blvet kaldet hjem til sin Fader i Himmelen. Den sidste Del af sit Liv har hun levet i Søndre Saltum, hvor hendes Venner og Bekendte har lært at elske og respektere hende. Hun levede og døde som en sand Sidste Dages Hellig.

Søster Carlsen saa først Dagens Lys i Ingstrup, den 11. Januar 1849. Hun blev gift med Bent August Carlsen, og de fik flere Børn, hvoraf nogle nu er i U. S. A. og de øvrige er heri Danmark. Hendes Mand døde for omtrent 2 Aar siden, og siden den Tid har Søster Carlsen næsten stadig været bundet til sit Sygeleje. Det blev derfor nødvendigt, at nogen maatte pleje hende, og Hr. og Fru Søren Sørensen overtog dette Arbejde. Det kan betvivles, om nogen kunde have skilt sig fra sit Hverv paa en bedre Maade. De har paa en uegennyttig Maade ofret af deres Tid og Arbejde for at gøre hendes sidste Dage saa lyse som muligt.

Søster Carlsen døde i sit Hjem den 26. Maj 1933 og blev begravet den 2. Juni paa Nordre Saltum Kirkegaard. Begravelseshøjtideligheden blev afholdt i Folkekirkens Gravkapel, under Ledelse af Distriktspræsident Phil M. Andersen, med Assistance af dette Distrikts øvrige Missionærer. En Forsamling af omtrent 50 Søskende og Venner var til Stede, og en god Aand herskede. Phil M. Andersen indviede Graven.

P. M. A.

ESBJERG SØNDAGSSKOLE AFHOLDER UDFLUGT.

Mandag den 2. Juni, anden Pinsedag, afholdt Esbjerg Grens Søndagsskole sin aarlige Udflugt, under Ledelse af Broder Jens Christiansen. Bestyrelsen havde lagt et udmærket Program, som blev nøje efterfulgt, og som gjorde meget til at gøre Dagen saa vellykket, som den blev.

Deltagerne mødtes ved Mødelokalet Kl. 8,30, og efter at der var aabnet med Sang og Bøn, gik de ned til Havnen og tog Færgen til Nordby. Vejret var storartet, og Sejlturen over til

Fano var derfor meget behagelig. Ved Ankomsten til Fano blev der dannet Procession, og med Broder Marius Lovendahl som Fanebærer og under Sang og Musik marcherede Deltagerne over Øen og ned til Stranden. Efter Frokost deltog alle i Sækkelob, hvorefter der blev badet paa den beromte Strand. Derefter var der forskellige Lege, indtil alle marcherede hen til Klitterne, hvor der blev gjort Holdt for Resten af Dagen. Legen gik med Lyst og Liv hele Dagen, og da Gruppen ved Otte-Tiden samledes for at drage hjem, var alle trætte, men lykkelige over den gode og behagelige Tid, de havde tilbragt.

De 60 Deltagere er enige om at bevidne, at Esbjerg Sondagsskole har al Ære af denne Udflugt. *P. W. J.*

MINDEDAGE

65 AAR.

Den 24. Maj 1933 fyldte Soster Ane Kirstine Pedersen i Herning 65 Aar. Soster Pedersen har tilhort Kirken i 33 Aar, idet hun blev dobt den 5. September 1900. Paa den Tid var baade hun og hendes Mand og en anden Familie de eneste Medlemmer i Herning, og da de boede saa langt fra hinanden, var det ikke muligt at komme sammen og afholde Møde. Soster Pedersen har været Enke i adskillige Aar.

I de sidste 4—5 Aar, medens der har været Missionærer i Herning, har hendes Dore altid staaet aabne for dem, enten de kom for at aflægge et personligt Besog eller onskede at afholde Husmøder. Siden vi fik en Modesal i Herning, kunde vi altid regne med at have Soster Pedersen iblandt os. Ligesaa trofast kommer hun til alle Distriktskonferencer i Aarhus, saafremt Helbredet vil tillade det.

Da Missionærerne for kort Tid siden blev kaldet fra Herning og flyttet andetsteds hen, blev Soster Pedersen indsat som Sondagsskoleforstander, og desuden tager hun Vare paa en Diskussionsklasse, saa trods sin hoje Alder er hun stadig aktiv i Kirkens Arbejde.

Soskende og Missionærer i den Danske Mission benytter Anledningen til at sende en forsinket Fodselsdagshilsen. Maa Herren stadig velsigne hende, saa hun endnu maatte være i Stand til at gøre et stort Stykke Arbejde for hans Værks Fremme.

William Ørum Pedersen.

DEN NORSKE MISJON.

KVINNEFORENINGENS SAMMENLIGNINGSRAPPORT.

Medlemskap.

Medlemsfortegnelse den 1ste januar:	*1932*	*1931*
Bestyrelsesmedlemmer og andre officerer..	66	61
Distriktslærerinner	67	61
Medlemmer	250	227
	383	349
Medlemsfortegnelse den 31. desember:		
Bestyrelsesmedlemmer og andre officerer..	64	66
Distriktslærerinner	85	67
Medlemmer	265	250
	414	383
Fremgang	31	34

Virksomhet.

Antall møter avholdt	478	428
Gjennemsnitlig fremmøte	15	15
Antall besøk til familier	2383	1658
Antall familier hjulpet	159	119
Spesielle besøk til syke og hjemmeværende	113	146

Finansiel Raport.

Inntekter:		
Kassabeholdning den 1ste januar — forsorgskassen	262.34	159.66
Kassabeholdning den 1ste januar — generalkassen	411.05	468.37
Gaver til forsorgskassen	1659.18	1198.56
Gaver til generalkassen	872.27	688.74
Andre inntekter	220.00	541.30
Total	3424.84	3056.63
Utgifter:		
Utbetalt i veldedige øiemed	1639.49	1545.06
Andre utgifter	1055.71	838.18
Total	2695.20	2383.24
Kassabeholdning 31. desember — forsorgskassen	306.95	262.34
Kassabeholdning 31. desember — generalkassen	422.69	411.05
Total	3424.84	3056.63

Liv Nøvik,
Sekretær.

Margaret A. Jensen,
Presidentinne.

DEN DANSKE MISSION.

DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENINGS SAMMENLIGNINGSRAPPORT.

Medlemsskab.

Medlemsfortegnelse den 1. Januar	*1932*	*1931*
Bestyrelsesmedlemmer og andre Funktionærer	48	43
Kredslærerinder	51	41
Medlemmer	100	83
	199	166
Medlemsfortegnelse den 31. December:		
Bestyrelsesmedlemmer og andre Funktionærer	46	43
Kredslærerinder	51	44
Medlemmer	114	106
	211	193
Fremgang	12	27

Virksomhed.

Subskription paa Kv. Hjælpeforenings Lektiebog	76	117
Antal Moder afholdt	313	241
Gennemsnitlig til Stede	18	14
Antal Besog til Familier	1192	1071
Antal Familier hjulpet	84	241
Specielle Besog til syge og hjemmeværende	373	261

Finansiel Rapport.

Indtægter:		
Kassebeholdning den 1. Januar — Velgorenhedskassen	173.16	166.43
Kassebeholdning den 1. Januar — Generalkassen	206.79	334.92
Gaver til Velgorenhedskassen	464.17	420.51
Gaver til Generalkassen	827.25	1076.48
Andre Gaver	83.40	199.06
Total	1754.77	2197.40
Udgifter:		
Udbetalt i velgorende Øjemed	888.74	1120.36
Andre Udgifter	466.73	725.02
Total	1355.47	1845.38
Kassebeholdning den 31. December — Velgorenhedskassen	217.52	8.88
Kassebeholdning den 31. December — Generalkassen	181.78	343.14
Total	1754.77	2197.40

Ingeborg Hansen,
Sekretær.

Rachel S. Larsen,
Præsidentinde.

PRÆSTEDØMMET

KREDSLÆRERNES LEKTIE FOR JULI.

Kom Hviledagen ihu.

»Kom Hviledagen ihu, at du holder den hellig«, lød det i det gamle Bud. Og i Tusinder af Aar har Menneskene kendt dette Bud, og mange har søgt at efterleve det. Der har været og er nogen Diskussion om, hvorvidt den syvende eller den første Dag i Ugen er den Dag, som bør helligholdes. Som Sidste Dages Hellige behøver vi ikke at være i Tvivl angaaende dette Spørgsmaal. Ny Aabenbaring udpeger Søndagen, »Herrens Dag«, som den rette Hviledag. Men der er næppe nogen af Kirkens Medlemmer, som er i Tvivl angaaende dette Spørgsmaal. Imidlertid kan der være Rum for Tvivl, om alle Kirkens Medlemmer fuldt ud forstaar Sabbatsdagens Hellighed og respekterer den, som de skulde. Der har næppe været eet mere misbrugt Ord end »Hviledag«. Mange er tilbøjelige til at opfatte dette Ord paa den Maade, at Søndagen er en Dag for Søvn, Udflugter og Fornøjelser. Men Herrens Ord lærer os, at paa denne Dag skal vi gaa til Bedehuset for at ofre vore Sakramenter og tilegne den Allerhøjeste vor Andagt. Søskende, lad os aldrig glemme Sabbatsdagens Betydning. Vi er nu i den dejlige Sommertid, og der er mange Røster, som drager og lokker os ud i Naturen. Herren ønsker ogsaa, at vi skal glæde og fryde os i den dejlige Natur. Men lad os ikke glemme Søndagens Hellighed. Om vi altid erindrer den og lever i Overensstemmelse dermed, da vil, som Aabenbaringen forjætter, »vor Glæde blive fuldkommen«.

DØDEN AFSLUTTER EN AKTIV KVINDES LIV.

Af Biskop *James H. Wallis.*

For 46 Aar siden blev jeg bekendt med »Tante Susie« Young Gates, som hun altid med Hengivenhed er blevet kaldt. Jeg var Redaktør af »Provo Enquirer«, som blev udgivet i Utahs »Haveby«, som Provo den Gang blev kaldt. Jeg havde skrevet en Artikel som en Protest mod, at Kvinder skulde indehave Embeder, og i denne Artikel angav jeg mine »stærke Grunde« (som for længe siden er blevet forandret). »Tante Susie« besvarede mit Angreb med en saadan Kraft, som om jeg var blevet truffet af et Boldtræ. Hendes Uvejrs-

udbrud forblev ubesvaret. Vi modte hinanden temmelig ofte efter den Tid og blev bedre bekendt med hinanden. Vort intime Venskab er aldrig blevet forstyrret. En Gang beærede hun vort Hjem med sin Nærværelse og blev der en Uge og tilbragte sin Tid med at skrive Fortællinger og forovrigt dromme og tale om Fortiden. Hvilket vidunderligt Fond af Underretning og Pionerhistorie modtog vi ikke fra hende. Hun var en vidunderlig Kvinde, et Forraad af Kundskab, den storste kvindelige Forfatter indenfor Kirken og en værdig Repræsentant for hendes ophojede Fader, Brigham Young, og hendes ædle Moder. Hun afgik ved Doden Lordag den 27. Maj.

Susa Young Gates blev fodt i de virkelige Pionerdage, lidt over 8 Aar efter, at det forste Selskab af Mænd og Kvinder, bestaaende af 143 Sjæle, og under Brigham Youngs herlige Ledelse, hvilede deres trætte Fodder i den torre Ørken, som nu er kendt over hele Verden under Navnet Salt Lake City. For at være nojagtig var Datoen for hendes Fodsel den 18. Marts 1856. Hendes Liv var fyldt af utrættelig Virksomhed. I hendes tidligere Ungdomsaar plejede hun at læse hojt for sin Fader om Aftenen. Efter at Maaltidet var forbi, gik hun til hans Værelse og læste Bog efter Bog for ham, Boger, der angik Videnskab, Historie, Rejser, Biografi og Litteratur. Hendes Fader var altfor travlt beskæftiget med Kirkens og Statens Affærer i Dagens Lob til at kunne afse Tid til at læse »Blade og Boger«, saa hun udforte denne Gerning i de fredfulde Aftentimer, for han trak sig tilbage. Paa denne Maade blev hun en vel uddannet Kvinde, da hun var fuldt voksen.

Hendes Uddannelse begyndte forst i hendes Faders private Skole, og fortsatte under Dr. Hamilton G. Park ved Utah Universitet, fra hvilket Universitet hun er Student. Her fik hendes litterære Arbejde sin Begyndelse, idet hun var Medredaktor af den forste Skoleavis, som blev udgivet i det vestlige Amerika. For hun blev 14 Aar gammel, studerede hun Stenografi og Telegrafi og blev saa dygtig i det forstnævnte Fag, at hun blev Stenograf-Reporter. Mens hun var ganske ung, flyttede hun til St. George, Utah, hvor hun senere organiserede en Klub af begge Kon ved Navn »Union Club«. Siden den Tid er hun blevet bekendt som en Organisator i intellektuel Retning. Hun organiserede et Musikdepartement i 1878 ved Brigham Young Akademi i Provo og en Husholdningsafdeling ved den samme Institution i 1897. »Hendes storste organisatoriske Arbejde,« siger hendes Biografi-Forfatter, Estelle Neff Caldwell, »var Grundlæggelsen af »Young Woman's Journal« i 1889, under Ledelse af Unge Kvinders Uddannelsesforening.«

(Fortsættes paa Side 303).

SKANDINAVIENS STJERNE
Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:	Redaktionssekretær og Translatør:
Holger M. Larsen	Eva M. Giertsen

VED NILEN.

I Museet i Kairo er samlet praktisk talt alle Genstande, der kan flyttes, og som er blevet fundet ved Udgravningerne i Ægypten. Det er en Samling uden Sidestykke, der i ufuldkomne Omrids aabenbarer de Folks Historie, der boede i Nildalen saa langt tilbage som til omtrent 3000 Aar før Kr.

Man maa undres over den enestaaende Dygtighed, som disse Folk for saa lang Tid siden var i Besiddelse af. I mange Kunstgrene synes de at have været ligesaa langt udviklede, som vi er nu, og i enkelte har de endog opnaaet en større Fuldkommengørelse. De synes at have været i Besiddelse af alle grundlæggende Faktorer for mekanisk Dygtighed som for andre Ting.

Den mest forbavsende Ting ved alle disse virkelig vidunderlige Samlinger er, at Haandværk og Byggekunst og Forstaaelse af Skønhed i Form og Farver var ligesaa fuldt udviklet i det Gamle Riges fordums Dynastier, 3000 Aar før Kr., som i det Nye Rige, to Tusind Aar eller mere senere.

Der er noget i de Lærdomme, som hævdes af en Gruppe nulevende Videnskabsmænd, at menneskelig Civilisation i mange Henseender stod i fuld Blomst fra Begyndelsen, og at det snarere er Tilbagegang end Udvikling, der er Aarsag til de primitive Tilstande, der hersker blandt visse Racer af Mennesker.

En Sidste Dages Hellig, som iagttager disse Oldtidslevninger, som er iblandt de ældste i menneskelig Historie, kan ikke undlade at erindre Profeten Joseph Smiths Lærdomme om, at Evangeliet blev forkyndt til det første Menneske, Adam, men at Menneskeheden gentagne Gange er veget bort fra den Sandhed, som oprindelig havde været i dens Besiddelse. Det kan endnu blive den sikre og paalidelige Traad, hvorpaa Historiens Begivenheder kan trædes.

* * *

Mægtige Monumenter, som kan taale Sammenligning med Nutidens største, findes spredt over hele Nildalen. Enkelte

blev bygget for at forevige Mindet om de store Herskere, der byggede dem. Andre blev bygget for at beskytte de dodes Legemer for Skade og for at tilvejebringe et Hjem for Sjælen, naar den atter skulde komme tilbage for at hviske jordiske Nyheder til det livlose Legeme.

Memfis var Hovedstaden i Nedre-Ægypten. Paa denne Stad blev der ødslet med mange Kongers Rigdom og Magt. Dens Bygværker var blandt de mægtigste i alle Tider. Aarhundreder kom og gik. I Dag er Memfis blot en Affaldsdynge. Man vilde næppe kunne tænke sig, at den ringeste lille Landsby, endnu mindre en stor Stad, har staaet, hvor der nu blot er en Strækning ufrugtbar Jord.

Ramses den Anden byggede i Memfis to kolossale Statuer af sig selv, hver 42 Fod høj. Begge er gaaet itu. Ben eller Arme er blevet borte. Hovederne er blevet odelagt. Statuerne ligger nu paa Ryggen, lemlæstede, stirrende op mod Himmelen, som tavse Vidner om Menneskehedens forgængelige Glans. Den Beundring, der vækkes, gælder ikke Kongen, men den fordums Billedhugger.

Pyramiderne hæver sig op mod Himmelen. Den saakaldte Trappe-Pyramide, der siges at være den ældste Bygning paa Jorden, er blevet saa ødelagt, at den ligner en ribbet Fugl. Andre er blot Hobe i Ørkensandet. Endog de store Pyramider har mistet deres Alabasterdække og staar afklædte og ydmyge for den besøgende Skare. Om en Tid er de ogsaa forvandlet til Stov.

Den storste af alle Pyramider, der siges at være bygget af Khufu (Cheops), har en tom Sarkofag i Kongens Kammer. Ikke en Gang Kongens stakkels, jordiske Levninger, for hvilke der siges, at Pyramiden blev rejst, fik Lov til at hvile i Fred, dersom de i det hele taget nogensinde har været der.

Memfis, Staden On, Templer, Pyramider — alt hvad der var det materielle Ægypten for længe siden — er blevet eller bliver reduceret til Stov. Det, som kom fra Jorden, skal vende tilbage til Jord. Det er et Budskab, som Nildalen forkynder.

* * *

De fordums Ægyptere tilbad Hundreder af Guder. Deres Religion var Vildhed og Udsvævelser, behersket af Overtro, under en Præstestand, der terroriserede Befolkningen. De Sandhedselementer, som fandtes i det fordums Ægyptens Religion, blev fordrejet til det ukendelige. Saa kom der en Konge paa Tronen ved Navn Atshenaten, der søgte at vende tilbage til den oprindelige enkle Tro. Han fjernede den store Mængde af Guder og de Skarer af Præster, som belæssede Folket med Byrder. Han forkyndte Tilbedelsen af een Gud. Folket var villigt til at annamme den sande Tro. De saa med

klarere Øjne paa Livets Problemer. Men Præsterne og den herskende Klasse, som levede af Folkets Slid, var ulykkelige. Derfor, da der kom en ny Konge paa Tronen, blev han tvunget til at vende tilbage til den gamle Religion, til Præstevælde og Kastevæsen.

Det fordums Ægypten var usigelig meget mere herligt og straalende end det moderne Ægypten. Maaske Forklaringen kan findes i Aarhundreder formørket af falsk Tro — for Menneskenes Tro gør mere til at skabe Fremtiden end Monumenter af Sten og opsamlede Guldmasser.

* * *

En Gang var der Storhed i Ægypten. Der er ingen der nu. Den uvidende Fellah, hvis Paaklædning bestaar af et Lændeklæde, bærer hele Dagen, under den ubarmhjertigt brændende Sol, Vand i Spandevis for at vande det lille Stykke Jord, som for ham er ensbetydende med hans Eksistens. Turisten og Borgeren ser tilbage i Tiden, Tusinder af Aar. Da var der Herlighed, Storhed og Glans ved Nilen. Da var der herlige Aar. Der hersker en Begravelsesstemning.

Hvad Gavn er der i Storhed, som er gaaet i Frø, dersom Frøet ikke har frembragt en mægtigere Dag? Fremgang er Frugten af sand Storhed, enten det gælder Tanke eller Handling. Heri ligger Sandhedens Prøve. Ægypten byggede paa falske Trossætninger. Derfor var den dømt til Tilintetgørelse. Kun Sandheden overlever og vokser.

Den Lærdom, som Nildalen forkynder, bør tages til Indtægt af moderne Nationer og moderne, individuelle Liv. Den frygtløse Kærlighed og Anerkendelse af Sandhed alene vil sikre Vækst, sand Lykke og Udødelighed af vore Gerninger.

John A. Widtsoe.

(Fortsat fra Side 299).

I 1880 blev hun gift med Jacob F. Gates, Søn af Jacob Gates, som har en fremtrædende Plads i det tidligere Utahs Historie. Fru Gates ledsagede sin Mand paa en fire Aars Mission til Sandwich Øerne, fra 1885 til 1889. Tre af hendes Børn blev født der. Hun er Moder til tretten Børn, ti Sønner og tre Døtre. Den ældste, Fru Leah D. Widtsoe, der er gift med Præsident John A. Widtsoe over den Europæiske Mission, er en Kvinde af stor Intelligens og sand Kultur, og den anden Datter, Emma Lucy Gates, Utahs Nattergal og en stor Operastjerne, er berømt paa to Kontinenter.

Hendes første litterære Produkter blev trykt i »Deseret News«, »Juvenile Indstructor« og »Young Woman's Journal« under Pseudonymet »Homespun«. Tre af hendes Bøger, der

omhandler Kirkens tidlige Historie, er blevet udgivet. Senere skrev hun Unge Kvinders Uddannelsesforenings Historie, et Bind paa næsten 500 Sider. Hun har ogsaa skrevet andre betydningsfulde Bøger, bl. a. angaaende Genealogi og Tempelarbejde, samt Brigham Youngs Historie, som er hendes sidste Værk.

Syv Gange repræsenterede hun Unge Kvinders Uddannelsesforening ved de Forenede Staters Nationale Kvinderaad. De nationale Ledere hædrede hende ved at udnævne hende til at være Formand for Pressekomitéen for de Forenede Staters Nationale Kvinderaad for en Periode af tre Aar. De udvalgte hende til at være en af Talerne ved den nationale Femaarsdag, som blev afholdt i London i 1889; og i 1901 bar hun det Ansvar at være den eneste Delegerede fra de Forenede Staters Nationale Raad ved det Internationale Kvinderaad, der blev afholdt i København, Danmark. Hun var en Repræsentant for de Forenede Stater ved det Internationale Raad, der blev afholdt i Rom i Maj 1914, og anvendte paa denne Tur megen Tid til Undersøgelse af de genealogiske Tilstande i Europa. Hun var en aktiv Arbejder i Utahs Genealogiske Selskab. Hendes Evne til at fatte Ting og til at vække Begejstring hos Folk har givet denne Del af Kirkens Arbejde et mægtigt Fremstød.

Søster Gates blev beskikket til at være et Medlem af Hovedbestyrelsen for den Kvindelige Hjælpeforening den 8. Maj 1911, til at være Redaktør af »Relief Society Bulletin« i 1914, og Redaktør af det nye »Relief Society Magazine« i Januar 1915.

Hendes Fader fortalte hende en Gang, at dersom en Kvinde blev berømt over hele Verden og dog undlod at opfylde sin Pligt som Hustru og Moder, saa vilde hun vaagne op paa Opstandelsens Morgen og finde, at hun havde levet et mislykket Liv. Hendes Hengivenhed som Hustru og Moder var altid hendes første religiøse Pligt. Lydighed mod Myndighed og Ærefrygt overfor Præstedømmet var Grundstenene i hendes Liv.

En af hendes sidste Bemærkninger var: »Jeg bøjer mig i Ærefrygt for alle Menneskers Fader, han, som gav mig Liv og Arbejde at gøre af den Slags, jeg holdt af at gøre, og Styrke nok til at holde ud. Og dog undres jeg, om jeg vilde vælge en mindre besværlig Vej at vandre, dersom jeg atter skulde vælge.«

Susa Young Gates har efterladt os nogle Forslag til Leveregler for Sidste Dages Hellige. De lyder saaledes:

1. Betal en ærlig Tiende.
2. Betal dine Fasteofre og Gaver til Grenen o. s. v.
3. Hold Sabbaten hellig.

4. Overvær dine Møder Søndag Aften.
5. Efterlev Visdomsordet.
6. Hold Familiebøn.
7. Glem ikke din Lønkammerbøn.
8. Deltag ikke i nedbrydende Kritik.
9. Iagttag den strengeste Kyskhed.
10. Søg Raad og adlyd dem.
11. Søg at finde dit Slægtregister.
12. Gaa ind i de hellige Tempelgaarde og deltag i Daabs- og Beseglingsordinancerne for din afdøde Slægt.

Historien vil berette om det nyttige Liv, denne ædle Kvinde levede, og om de værdifulde og varige Bidrag, hun har ydet til vor Kirkes og hendes elskede Stat, Utahs, Historie. Velsignet være hendes Minde.

Den Danske Mîssions Missionærer samlet til Ungdomsstævne i Aalborg, Paasken 1933.

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

9. Juli.

OVERSIGT OVER DE SIDSTE MAANEDERS LEKTIER.

1. Nævn fem Personer fra det Gamle Testamente og anbring dem i den rette kronologiske Orden.

2. Hvor mange af Jakobs Familie drog til Ægypten?
3. Hvor længe var Israels Born i Ægypten?
4. Hvor talrige blev Israels Born i Lobet af den Tid, de var i Ægypten?
5. Hvad gjorde Moses, medens han var i Midian?
6. Hvorfor synes du saa godt om Josef? Nævn de Ting i hans Liv, du synes bedst om.
7. Hvem var Isaks Fader, og hvem var hans Son?
8. I hvilken Bog foruden Bibelen lærer vi om Abrahams Liv?
9. Hvem var Jakobs Moder? Hvem var hans Hustruer?

---

16. Juli.

DE TI BUD.

Da Israels Born kom i Nærheden af et Bjerg, der kaldtes Sinai, fortalte Moses dem, at han skulde op paa Bjerget for at modtage Lærdomme fra Herren. Folket fik Befaling om at oprejse deres Telte ved Foden af Bjerget, medens han var borte fra dem. Flere Gange gik Moses op paa Bjerget og vendte tilbage med Instruktioner til Folket fra Herren. Folket frydede sig over disse Budskaber fra Herren. De glædede sig og tog deres bedste Klæder paa og bad om Herrens Velsignelser.

Dette gjorde de i to Dage, og paa den tredie Dag kom der en mægtig Storm over Bjerget og over det Sted, hvor deres Telte stod. Du maa erindre, at dette Slavefolk havde boet i Ægypten, hvor der sjælden var saadanne Uvejr, og hvor der sjælden var Regn. Nu skulde de erfare en stor Storm i Bjergene. Det alene vilde have været nok til at gore Indtryk paa dem, men bemærk endvidere hvad der skete. Uden Tvivl har de været bange for deres Leders Sikkerhed, men medens Uvejret var paa det værste, kom deres Leder gaaende ned fra Bjerget. Hans Ansigt skinnede af Fryd og Glæde paa Grund af de vidunderlige Erfaringer, han havde haft i Guds Nærhed. Derpaa kaldte Moses Folket sammen og fortalte dem, hvad der var sket, medens han var paa Bjerget, og fortalte om de store Velsignelser og Lofter, som Herren havde for sit Folk.

Og saa har han sikkert talt til dem omtrent paa denne Maade:

»Det har behaget Herren at give os en bemærkelsesværdig Plan. Han har foreslaaet en god Maade at leve paa og har givet os en Række Regler for Ledelse.« Saa fortalte han dem om de ti Bud og fremhævede, at Budene ikke kom fra Moses,

men direkte fra Gud. Derpaa gav han dem de ti Bud. Disse Befalinger var ikke blot for Israeliterne, men de er og var for alle Mennesker, og at de er af stor Betydning for os i Dag, kan man se blot ved at læse dem. Lad os tænke over Budenes Betydning og se, hvor stor en Del de danner af vort daglige Liv. Prov at tænke dig, hvad vort civiliserede Liv vilde være, dersom der ikke var nogen Respekt for de Principper, som danner Grundvolden for de ti Bud. Vi maa ikke tænke, saaledes som nogle Mennesker siger, at de ti Bud betegner Lovens Begyndelse. Det er ikke rigtigt. Der var Lov, for Herren gav de ti Bud. Men de Principper, som findes i de ti Bud, er grundlæggende for vort civiliserede Liv i Dag.

Det forste Bud fortæller os, at der kun er een Gud, og at vi kun skal tilbede ham alene. Det andet Bud siger, at vi ikke skal sværge eller tage Herrens Navn forfængeligt. Det tredie Bud siger, at vi skal erindre Sabbatsdagen og holde den hellig. Det fjerde Bud lærer os at elske, respektere og hædre vore Forældre. Det femte siger: »Du skal ikke slaa ihjel«. Det sjette befaler os at være kyske, at holde vore Legemer rene og aldrig bevirke, at en anden bliver uren. Det syvende er den forste Ejendomslov, og det lærer os, at vi ikke maa tage det, som ikke tilhorer os. Det ottende Bud befaleros, at vi ikke skal bære falsk Vidnesbyrd mod vor Næste. Det betyder, at vi ikke skal fortælle Logne eller sige noget, som er usandt, særligt hvis det vil skade andre. Det niende og det tiende Bud fortæller os, at vi ikke skal begære, det vil sige, at vi ikke skal være misundelige over noget, som tilhorer vor Næste. Hvis vi bryder de to sidste Bud, saa kan det let lede til, at det syvende bliver overtraadt. I Virkeligheden er alle disse vidunderlige Bud saa nær beslægtede med hinanden, at overtrædes et af dem, saa begynder man snart at overtræde de andre.

Bibelen fortæller os, at en Gang, da Moses gik op paa Bjerget og blev der en lang Tid, benyttede Israeliterne sig af hans Fraværelse og vendte tilbage til de ægyptiske Maader at tilbede Afguder paa. De lavede en Guldkalv og tilbad den. Moses sorgede meget over denne Synd, og det var meget af denne Grund, at Gud befalede, at Israels Folk skulde vandre om i Ørkenen i 40 Aar. Kun to af dem, som forlod Ægypten, fik Tilladelse til at komme ind i det forjættede Land. (Se Fjerde Mosebog 14: 11—25.) Herren fortæller os i dette Kapitel, at han tabte Taalmodigheden med dette Folk, som han havde hjulpet med Mirakel efter Mirakel, og de fremdeles ikke vilde have nogen Tro paa ham. Vi kan ikke undre osover, at han besluttede at lad dem do i Ørkenen og at oprejse en anden Generation.

Lad os gentage, at den store Lektie angaaende Israels Børns Vandringer er, at Menneskene ikke kan blive forandrede fra tankeløse Slaver til tænkende og fornuftige Mennesker i Løbet af en meget kort Tid, ja end ikke ved Mirakler, og at Tro, som er bygget paa Tegn, er en Tro, som let forlader os, naar Tegnene ophører at komme.

Spørgsmaal.

1. Fortæl Beretningen om de ti Buds Fremkomst.
2. Gentag det første, det fjerde og det femte Bud.
3. Hvad betyder det, naar Budet siger: »Hædre din Fader og din Moder«?
4. Hvad loves der til dem, som hædrer deres Forældre?
5. Hvad kaldes det Bjerg, som Moses gik op paa for at modtage Herrens Befalinger?
6. Hvad betyder det at bære falsk Vidnesbyrd?
7. Anbring følgende Regler under de rigtige Bud:
   a. Fortæl ikke ondskabsfulde Fortællinger.
   b. Vær ikke løgnagtig.
   c. Ønsk ikke at faa det, som ikke er dit.
   d. Vær ærlig.
   e. Sværg ikke.
   f. Hold dig ren moralsk.
   g. Vær ikke uvenlig eller ulydig mod din Moder.
   h. Tag ikke noget Liv uden absolut Nødvendighed.

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

9. Juli.

DE FANGNE PRINSER.

Engang for lang, lang Tid siden var adskillige unge Drenge ude paa en Rejse langt borte fra deres Hjem. Disse unge Drenge havde boet i Jerusalem og tilhørte Israels Børn. Men Kong Nebukadnesar var kommet til deres Land for at paaføre det Krig, og han havde vundet Slaget. Foruden at han tog mange til Fange, da denne Konge vendte hjem, tog han meget Guld og mange skønne Skatte fra Guds Tempel. Disse Skatte vilde han bruge i sine Templer til sine Guder af Træ og Sten.

Nebukadnesar var baade en stor Kriger og en stor Regent. Han havde den Idé, at det vilde være godt for ham, saavel som for disse unge Drenge, hvis de boede i hans Palads og lærte at blive hans Tjenere. Derfor bad han den øverste for sine Tjenere om at vælge omhyggeligt fire unge Mænd. De maa se godt ud, være stærke unge Mænd af kongeligt Blod.

De maa være dygtige til deres Studier, saa at de kunde lære et nyt Sprog og nye Skikke. Det var paa denne Maade, at Daniel og hans tre morkojede, rødkindede Venner blev ført ud paa denne lange Rejse til et nyt Hjem, i en anden Konges Palads.

Da de ankom, gav Chefen for Kongens Husholdning dem et yndigt Sted at sove. Han fortalte dem, at de skulde have deres Mad fra Kongens Bord og drikke noget af Kongens Vin af Guld og Sølvkopepr. Nogle Drenge vilde tænke, at dette vilde være vidunderligt, men det gjorde disse fire Drenge bedrøvede. De sagde til sig selv: »Hvad skal vi gøre? Vore Mødre har lært os, at hvis vi ønsker at være stærke og pæne, maa vi spise simpel Føde med Masser af Grøntsager, Frugter og rent Vand at drikke. Og nu tvinges vi til at spise tung, overdaadig Føde og at drikke Vin. Ak, saadan Mad vil gøre os fede og dovne, og vi vil miste vor Styrke. Oh, vi vilde ønske og bede til Gud, at vore Mødre kunde være her for at hjælpe os.«

Disse Drenges Forældre havde altid lært dem at bede. Om Aftenen og om Morgenen stod de henne ved Vinduet og vendte Ansigtet mod Hjemmet. De knælede ned og bad Gud om at give dem Styrke til at gøre det rette og hjælpe dem til at leve saaledes, som de var blevet lært til.

Da Kongens Tjener bragte en stor Bakke med Sølvtallerkener fydt med meget Kød og fin Mad og Vin til at drikke, besluttede Daniel, at han ikke vilde røre det. Han sagde paa en høflig Maade: »Vær venlig ikke at give os denne Mad. Vi kan ikke lide den. Giv os Grøntsager, Frugt og Brød, som vi plejede at faa hjemme.«

Saa svarede Kongens Tjener: »Jeg frygter min Herre Kongen. Han har sendt jer denne Mad, at I maa blive stærkere og smukkere for hver Dag. Han vil maaske dræbe mig, hvis jeg ikke giver jer denne Mad.«

Daniel, der vidste, at simpel Føde vilde gøre ham stærk og kraftig, sagde: »Vi beder dig om at lade os prøve i ti Dage. Saa bring os sammen med de Drenge, der spiser Kongens Mad, og se for dig selv, hvilken Gruppe er den stærkeste og bedste at se paa.«

Og Kongens Tjener, der elskede Daniel, sagde: »Lad os da prøve det i ti Dage.«

Ved Slutningen af de ti Dage saa Kongens Tjener paa de fire Drenge, som havde spist af Kongens Mad; og hvad tror du, der var sket? De fire Drenge Daniel, Shadrack, Mishail og Abednegos Ansigter var mere rødmossede og kraftigere, deres Legeme saa stærkere ud, og deres Øjne var klarere end de andre Drenges, der havde levet af Kongens Føde. Derfor var Tjeneren tilfreds. Ved Slutningen af den Tid, da Nebu-

kadnesar bad sin Tjener om at bringe Drengene for ham, kom de frem for Kongen. Han sad paa en stor Guldtrone, og foran ham stod Drengene fra hans Kongerige sammen med Daniel, Shadrack, Mishail og Abednego. Kongen saa, at de fire Drenge var hojere og stærkere end alle de andre, men det var ikke nok. Han onskede at vide, hvor meget de vidste. Derfor stillede han dem Sporgsmaal. Til hans Overraskelse besvarede Daniel og hans tre Venner ikke alene alle Sporgsmaalene langt bedre end de andre Drenge, men de vidste ti Gange saa meget som de viseste Mænd i hans Kongerige. Saaledes fandt han ud af det samme, som Herren har lovet os i Visdomsordet. Hvem véd, hvad dette Lofte er?

Næste Gang skal vi hore om, hvorledes Daniel hjalp Kongen.

---

16. Juli.

DEN GLEMTE DRØM.

Tekst: Daniel 2.

En Gang var der en Konge, som dromte en Drom, der besværede ham meget. Det var en lang Drom, fuld af mange Ting. Da han vaagnede op, kunde han ikke erindre det hele. Han tænkte saa meget angaaende denne Drom, at han ikke kunde falde i Sovn. Denne Kong var Nebukadnesar, som tog de fire Prinser, Daniel, Shadrock, Mishael og Abednego, til Fange og beholdt dem i sit Slot. Hvorfor onskede han at beholde dem i sit Slot? Hvad Slags Fode sendte han til dem? Hvad sagde Daniel angaaende denne Fode? Hvad skete der tilsidst?

Da Kongen ikke kunde erindre sin Drom, kaldte han sit Lands vise Mænd sammen, for at de skulde hjælpe ham. Han tænkte, at de maaske kunde fortælle ham, hvad han havde dromt, men de sagde: »O Konge, længe leve Kongen. Vær venlig at fortælle os, hvad du dromte, og vi vil fortælle dig, hvad din Drom betyder.« Men Kongen sagde: »Jeg har glemt min Drom. Fortæl mig den, og hvad den betyder, ellers skal eders Hjem blive odelagt og I selv med.«

»Men,« sagde de vise Mænd, »du beder om noget forunderligt. Der findes ikke noget Meneneske, der kan fortælle dig, hvad du dromte. Der er ingen, der kan fortælle dig det, uden Guderne, og de er ikke her paa Jorden hos os.«

Kongen blev meget vred. Han befalede, at alle de vise Mænd skulde dræbes. Fordi Daniel og de tre hebraiske Prinser havde været saa vise, talte Kongens Tjenere dem med blandt Vismændene og befalede, at de ogsaa skulde dræbes.

Da Daniel horte om dette, skyndte han sig til Kongen og bad, om han ikke maatte hjælpe ham. Kongen var meget lykkelig over dette. Og saa gik Daniel til sine tre Venner, de fangne Prinser, og fortalte dem hele Historien. Derpaa knælede de alle fire ned i Bøn og bad til Himmelens Gud, om han ikke vilde fortælle dem angaaende Kongens Drøm. Den samme Nat lod Herren Daniel drømme den selvsamme Drøm. Fordi hans Legeme var stærkt og hans Sind var klart, kunde han erindre enhver lille Enkelthed. Da Morgenen kom, vidste Daniel, at hans Liv var frelst, saa han takkede Herren og sang Lovsange til ham.

Derpaa skyndte han sig til Kongens Hovedsmænd og sagde: »Du skal ikke dræbe de vise Mænd i Byen, men før mig til Kongen, saa skal jeg fortælle ham, hvad han drømte.«

Et Øjeblik senere stod Daniel for Kongen, som sagde til ham: »Unge Mand, er du i Stand til at fortælle mig, hvad jeg drømte?« Og Daniel svarede: »Vise Mænd kan ikke fortælle dig, hvad du drømte, men der er en Gud i Himmelen, som kender alle Drømme og alle Hemmeligheder. Det er ham, som har et Budskab til dig.«

Og saa fortalte Daniel Kongen om hans lange Drøm, og hvad den betød. Og Kongen vidste. at det var, som Daniel sagde. Kong Nebukadnesar faldt paa sit Ansigt og vilde tilbede Daniel. Han sagde: »Det er sandt. Din Gud er Gud over alle Guder.«

Derpaa gav han Daniel mange dejlige Gaver og gjorde ham til en Hersker i sit Rige og til Hovedsmand over alle de vise Mænd. Daniel glemte ikke sine tre Venner, som havde bedt sammen med ham, saa han bad om, at Kongen ogsaa vilde give dem en Plads, og dette Ønske blev opfyldt.

Næste Gang vil vi tale om det mest spændende, som disse unge Mænd nogensinde oplevede.

MISSIONSARBEJDE GENOPTAGET I DET HELLIGE LAND.

Der har ikke været udført aktivt Missionsarbjde i det hellige Land, siden Præsident Booth afgik ved Døden i Aleppo, Syrien, i 1928. Det vil sikkert interessere Søskende at vide, at den Armeniske Mission, der omfatter Palæstina, og som har sit Hovedkvarter i Haifa, nu er blevet genoprettet. Præsident John A. Widtsoe har beskikket Ældste B. Piranian fra Zürich, Schweiz, til at præsidere over denne Mission.

DEN FRANSKE MISSION FAAR NY PRÆSIDENT.

Præsident Golden L. Woolf, som har præsideret over den Franske Mission i de sidste tre Aar, er blevet hæderligt afløst fra denne Stilling, og som hans Efterfølger er blevet beskikket Ældste Daniel J. Lang. Ældste Lang vil, sammen med sin Hustru, afrejse til den Franske Mission i Juli Maaned.

Enkelte af de skandinaviske Søskende vil maaske erindre Ældste Lang fra Indvielsen i København i 1931, hvor han var til Stede.

KIRKEN BYGGER MONUMENT PAA CUMORAH HØJ.

For at afmærke det Sted, hvor »Mormonerne« paastaar, at en Engel viste deres første Profet, Joseph Smith, hvor der var skjult Guldplader, hvorpaa Beretningen om Amerikas første Indbyggere var fortalt, vil en 40 Fod høj Granit-Søjle blive rejst paa en lille Høj i den vestlige Del af New York i den nærmeste Fremtid.

En Figur, 8 Fod lang, der repræsenterer denne Engel, vil danne Monumentets Top. Det vil blive rejst af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige med Hovedkvarter i Salt Lake City, Utah.

Kirken har nylig erhvervet Ejendomsretten til Højen, og Rejsningen af Monumentet er en Del af et Program, der gaar ud paa Forskønnelse og Forbedring af Ejendomme ejet af Kirken i denne Egn. De ejer ogsaa en Farm i Nærheden af Højen, i Palmyra, N. Y., Joseph Smiths Hjem og det Sted, hvor han først førte Optegnelserne hen, efter at han, efter sin Paastand, havde modtaget dem af Engelen. Disse Steder er blevet Helligdomme for Tusinder af »Mormoner« og andre, som besøger dem hvert Aar.

Monumentet vil paa dets fire Sider forneden have Platter i Bronce, der fremstiller forskellige Begivenheder i Forbindelse med Oversættelsen af de Hieroglyfer, som Smith sagde var indgraveret paa disse Optegnelser, og som senere blev udgivet i en Bog, der nu er kendt for Verden som Mormons Bog.

Ifølge Beretningen, saaledes som den fortælles i Mormons Bog, spillede denne Høj en betydningsfuld Rolle i forhistoriske amerikanske Aktiviteter — at der paa dette Sted blev

kæmpet den sidste Kamp mellem den hvide Race og rød Race, at den røde Race sejrede, og at den hvide Race omtrent Aar 420 efter Krisus blev tilintetgjort, med Undtagelse af en Mand, der undslap, skjulte i Cumorah Høj en Beretning om dette hvide Folk, skrevet paa Guldplader af deres Profeter, og at han derpaa selv døde.

Denne Mand, der for de Sidste Dages Hellige er kendt som Moroni, viste sig for Joseph Smith som en Engel og viste ham det Sted, hvor Pladerne eller Optegnelserne var opbevarede. Dette var den 22. September 1827 for 105 Aar siden.

Dette Aar, i September Maaned, vil der i alle »Mormon«-Kirker, hvor som helst de findes, blive udført et specielt Program til Minde om denne Begivenhed.

KIRKEN UDNÆVNER ORGANIST FOR DEN NYE KIRKEBYGNING I WASHINGTON.

Edward P. Kimball, en kendt Salt Lake Musiker og Organist ved Tabernakelkoret, er blevet kaldet til at udføre en Mission i Washington, hvor han vil virke som Organist ved Orglet i den nye Washington Kirke. Ligeledes vil han være Leder af et Oplysningsbureau, som Kirken har oprettet der.

Ældste Kimball er en fremragende Musiker, som siden 1905 har været Tabernakel-Organist; i 1929 blev han kaldet til at præsidere over den Tysk-Østrigske Mission.

INDHOLD:

Udgivet af den danske og norske Mission.
Præsident for den danske Mission: HOLGER M. LARSEN,
Priorvej 12, København F.
Præsident for den norske Mission: HYRUM D. JENSEN,
Osterhaugsgaten 27, Oslo.
Trykt hos F. E. Bording.